

Jsou atraktivní lidé považováni za důvěryhodnější?

Ač si to neradi přiznáváme, atraktivita hraje v našem životě velmi významnou roli. Je totiž tím, co nás na druhém upoutá nejdříve. Mnohem častěji vyhledáváme hezké lidi a ti od nás získávají větší množství pozitivních reakcí. Souvisí však atraktivita i s vnímanou důvěryhodností člověka? Na tuto otázku se pokusila odpovědět Lenka Šrámková.

Autorka studie oslovila stovku studentů Vyšší policejní školy ve věku od dvaceti do třiceti pěti let a předložila jim dvanáct náhodně vybraných portrétových fotografií mužů a stejný počet fotografií žen. Nejprve je požádala, aby snímky seřadili podle toho, jak atraktivní jim lidé na nich připadají. V druhé části se měli vyjádřit k tomu, jak důvěryhodně na ně působí. Z jejich odpovědí vyplynula spojitost mezi vnímanou atraktivitou a důvěryhodností.

Tento výzkum vznikl hlavně na základě klasického stereotypu „co je hezké, to je dobré“ a také díky materiálu Dionové, která zjistila, že atraktivnější děti jsou za přestupky mnohem mírněji trestány než děti škaredé, které se dopustily stejného prohřešku. Fyzicky atraktivní lidé mají dle dostupných šetření velmi často vyšší společenský status a sebevědomí, jsou považováni za úspěšnější, milejší. Tento fakt potvrdil i pokus Snydera, Tankeho a Berscheidové, kteří prokázali, že pokud dotazovaní muži očekávali rozhovor s atraktivní ženou, považovali ji za otevřenou, příjemnou a vtipnou, neatraktivní ženu naopak za vážnou a odměřenou.

Problémem však je, že neexistují zcela přesné definice pojmů atraktivita a důvěryhodnost, každý je vnímá trochu jinak. V reálu je také nutné brát v úvahu i celkový dojem, který portrétní fotografie neposkytuje, a také jistou vnitřní, osobnostní atraktivitu, která je v mnoha případech brána i jako důležitější. Na základě všech uvedených skutečností ale nelze popřít, že atraktivita opravdu poměrně výrazně souvisí s důvěryhodností. Lidé, kteří jsou považováni za neatraktivní, jsou bráni jako nedůvěryhodní, zatímco u lidí atraktivnějších se očekává i větší míra důvěryhodnosti. Bylo ale také zjištěno, že do tohoto rámce nezapadají vysoce atraktivní lidé, u nich je naopak míra důvěryhodnosti nižší. V každé z posuzovaných skupin se vyskytl vždy jeden takový případ, s oběma fotografiemi se již dále nepracovalo.

Atraktivitou tváře se zabývá také tým profesora Grundela na univerzitě v Resensburgu. Podle Bashoura, o kterého se Šrámková opírá, atraktivitu obličeje určuje hlavně jeho symetričnost, průměrnost, sexuální dimorfismus a jeho mladistvý vzhled.

Autorka hodlá svůj výzkum ještě dále rozšířit a zjistit, jak velký vliv má atraktivita na nahlížení na člověka. V popisovaném případě se jednalo o jeho přípravnou fázi, během které

byly vybrány vhodné fotografie a také byl shledán vzájemný vztah mezi oběma posuzovanými faktory.

Oceňuji, že se snažíte podložit zjištění větším množstvím výzkumů, na popularizaci se mi to ale zdá až moc (to děláme spíše v teoretické části diplomky). Jako čtenář jsem se zcela ztratila v tom, co je hlavním sdělením výzkumu, který prezentujete... navíc tu nenacházím prezentovanou statistiku a její vysvětlení, což bylo cílem. Prosím o přepracování...